

Ε/Σ Δελτίο Ειδήσεων

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1067

27.08.2023 (134)

**Michael Kühnen
Ηγεσία μεταξύ
Volksgemeinschaft και ελιτισμός
Μέρος 1**

**ΑΝΤΙ ΓΙΑ ΠΡΟΛΟΓΟ:
Η ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΜΟΥ**

Ναι - λατρεύω τον Αδόλφο Χίτλερ!

Ήταν ένας από τους ήρωες της νιότης μου, ήταν η ηγετική φυσιογνωμία των επαναστατικών μου ημερών και εξακολουθεί να είναι το πρότυπο του συνειδητού εθνικοσιαλιστή επαναστάτη στον οποίο έχω ωριμάσει!

Αδόλφος Χίτλερ - Ο ΗΓΕΤΗΣ! Όχι ένας ηγέτης, όχι απλά μια συναρπαστική ιστορική φιγούρα, αλλά Ο ΗΓΕΤΗΣ: Ήταν για όσους είχαν τη δυνατότητα να τον βιώσουν - παραμένει για όσους, πιστοί στην πολιτική του διαθήκη, αγωνίζονται για την ακτινοβόλο αναγέννηση του εθνικοσιαλιστικού κινήματος!

Κάθε φορά που ένας εθνικοσιαλιστής ισχυρίζεται άμεσα ή έμμεσα ότι είναι ο νέος ηγέτης της Γερμανίας ή ακόμη και του κινήματος, θα συναντήσει την αντίστασή μου - κάθε φορά που ένας καλοπροαίρετος Γερμανός θέλει να με αποκαλέσει έτσι, το αισθάνομαι σαν σωματικό πόνο και το απορρίπτω: Όποιος διεκδικεί τον τίτλο του Φύρερ για τον εαυτό του μετά το 1945 είναι ένας αλαζόνας κατεργάρης και προσβάλλει το πνεύμα του εθνικοσιαλισμού και τη μνήμη του Αδόλφου Χίτλερ!

Υπάρχουν και πάλι οργανωτικοί ηγέτες, σύντροφοι της ηγεσίας, αξιωματούχοι και

άλλοι ηγέτες στο κίνημά μας - πρέπει να υπάρξουν και μια μέρα θα υπάρξουν και πάλι κομματικοί ηγέτες του NSDAP και εθνικοσοσιαλιστές καγκελάριοι ενός νέου Ράιχ, αλλά υπάρχει μόνο ένας FÜHRER: ο Αδόλφος ΧΙΤΛΕΡ! Στον Φύρερ, ιδέα και κόμμα βρήκαν την τέλεια έκφρασή τους, προσωπικότητα και σκοπός ταυτίζονται. Η Γερμανία ενσαρκωνόταν στον Φύρερ, τον μεγαλύτερο άνθρωπο και τελειωτή της γερμανικής ιστορίας - δεν υπήρχαν πλέον διαφορές μεταξύ του Φύρερ, του Κόμματος, του εθνικοσοσιαλισμού και της Γερμανίας. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ο λαός τον ακολούθησε μέχρι την τελευταία μέρα. Ο Αδόλφος Χίτλερ ήταν ο άνθρωπος του πεπρωμένου:

Στους παγανιστικούς χρόνους θα λατρευόταν ως θεός, ενώ στο Μεσαίωνα ως θεόσταλτος.

Ακόμα και εμείς οι νέοι που δεν μπορέσαμε πια να τον ζήσουμε εμείς οι ίδιοι, δεν χρειαζόμαστε έναν νέο ηγέτη: έχουμε τον Αδόλφο Χίτλερ, το πνεύμα του, την κληρονομιά του, την αποστολή του! Μετά τον Αδόλφο Χίτλερ, κανείς δεν μπορεί να εξισώσει το πρόσωπό του με την ιδέα, με το κόμμα, με τη Γερμανία - μόνο μια τέτοια μοναδική ιστορική ιδιοφυΐα, μόνο ένας τέτοιος άνθρωπος του πεπρωμένου επιλέχθηκε από την Πρόνοια και επιβεβαιώθηκε σε αυτό από την απέραντη αγάπη και λατρεία του λαού του. Όλοι εμείς - οι μικροί κληρονόμοι - υπηρετούμε την ιδέα, είμαστε όργανα του Κόμματος. Ηγέτες μπορεί και θα αναδειχθούν από τις τάξεις μας, αλλά ο ηγέτης - ο άνθρωπος και ο τίτλος του - είναι κάτι ιερό για μας. Άλιμον σ' αυτόν που το παραβιάζει!

Κριτική; Φυσικά και υπάρχει κριτική: ο Αδόλφος Χίτλερ ήταν και αυτός άνθρωπος, έκανε και αυτός λάθη. Το γεγονός ότι ο ηγέτης και το κόμμα ήταν ταυτόσημοι σήμαινε ότι δεν υπήρχε αντίβαρο σε περίπτωση λανθασμένης απόφασης. Θα υπάρξουν πολλές κριτικές παρατηρήσεις στο κείμενο που ακολουθεί. Αυτό είναι απαραίτητο και σωστό - για να μην παριστάνουμε τους ξερόλες μπροστά στην ιστορία, για να μην ατιμάσουμε τη μνήμη του Φύρερ, αλλά για να μπορέσουμε να αποφύγουμε τα ίδια λάθη στο μέλλον.

Σε όλο αυτό το έργο θα διατρέχει η βασική ιδέα ότι και οι ηγέτες, και ο μελλοντικός ηγέτης του κόμματος, πρέπει να βλέπουν τους εαυτούς τους ως εργαλεία, ως υπηρέτες, ως πράκτορες του ΚΟΜΜΑΤΟΣ: **Το κόμμα έχει πάντα δίκιο: Ο ηγέτης έχει πάντα δίκιο!**

Έτσι καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι η εξίσωση του καθήκοντος του κόμματος με τη θέληση του Φύρερ, ακόμη και κατά τη διάρκεια της βασιλείας του εξαιρετικού ανθρώπου Αδόλφου Χίτλερ, αποδείχθηκε τελικά καταστροφική. Μήπως αμαυρώνουμε τη μνήμη του Φύρερ με αυτή τη δήλωση; Όχι! Διότι αυτή η παντοδύναμη, συναρπαστική και διαμορφωτική προσωπικότητα ήταν αναπόφευκτο να εξελιχθεί σε μια τέτοια παντοδύναμη θέση. Απέναντι στη θέληση

του Αδόλφου Χίτλερ - απέναντι σε αυτή τη μεγαλοφυΐα της θέλησης - δεν υπήρχε κανένα αντίβαρο, κανένα διορθωτικό. Όχι επειδή δεν θα ανεχόταν ένα τέτοιο, αλλά επειδή δεν θα μπορούσε να βρει καμία εσωτερική δικαίωση και καμία εξωτερική έγκριση στη σκιά του. Αλλά πρέπει πάντα να έχουμε επίγνωση της μοναδικότητας και της εξαιρετικότητας της μορφής του ηγέτη μας. Η θέση του δεν ήταν η φυσιολογική και ως τέτοια δεν είναι παραδειγματική για εμάς, τους κληρονόμους του! Στην πολιτική του διαθήκη, ο ίδιος ο Αδόλφος Χίτλερ το έλαβε αυτό υπόψη του και διόρισε έναν Πρόεδρο του Ράιχ, έναν Καγκελάριο του Ράιχ και έναν Υπουργό του Κόμματος, χωρίς να ξεκαθαρίσει πώς θα έπρεπε να φανταστεί κανείς το έργο και τις αρμοδιότητές τους με λεπτομέρειες. Αλλά τουλάχιστον αυτό δείχνει την αναγνώριση της μοναδικότητας της θέσης του FÜHRER, την οποία, μετά από αυτόν, κανείς άλλος δεν μπορεί και δεν μπορεί να διεκδικήσει για τον εαυτό του με αυτή τη μορφή!

Επομένως, η ηγεσία στον εθνικοσιαλισμό δεν αποτελεί απομίμηση της πρακτικής του Τρίτου Ράιχ, η οποία επικεντρώθηκε στον εξαιρετικό άνθρωπο Αδόλφο Χίτλερ. Η ηγεσία πρέπει να κατανοηθεί με νέο τρόπο, η αρχή του Φύρερ πρέπει να επαναπροσδιοριστεί. Αυτό θα αποτελέσει τον πυρήνα της παρούσας εργασίας. Θα θυμηθούμε όμως και μεγάλες προσωπικότητες εθνικοσιαλιστών ηγετών που μας χρησιμεύουν ως πρότυπα και στις οποίες ενσαρκώνεται η εθνικοσιαλιστική ηγεσία. Αλλά θα ξεκινήσουμε με σκέψεις για τον Φύρερ, γιατί μόνο η ιστορική τιτάνια μορφή του έκανε τον εθνικοσιαλισμό εκείνη τη δύναμη, που ξεκίνησε να δημιουργήσει έναν νέο κόσμο και μια νέα εποχή!

Michae Kühnen

Φυλακή Butzbach, 27.12. 1985/96 Έτος του Φύρερ

Ο ΗΓΕΤΗΣ

Όπως σχεδόν κανένας άλλος λαός, οι Γερμανοί αναγνωρίζουν τους εαυτούς τους στους μεγάλους άνδρες τους, στους ηγέτες τους, και τους σέβονται με παθιασμένο σθένος: Εκεί που άλλοι λαοί βρίσκουν την ταυτότητά τους σε ένα ισχυρό και φυσικό εθνικό συναίσθημα, στα κρατικά τους σύμβολα, στην αδιάσπαστη παράδοσή τους, σε ένα κρατικό ή θρησκευτικό ήθος, σε μια κυβερνητική δυναστεία ή ακόμη και σε ένα σύνταγμα, οι Γερμανοί είχαν πάντα μόνο τους ηγέτες τους, οι οποίοι ενσαρκώνουν τη Γερμανία και καθιστούν δυνατή την εθνική αυτοπεποίθηση πάνω από όλες τις τραγικές ρήξεις, αναταραχές και διαιρέσεις, όπως αυτές που προκάλεσε η ατυχής μεσαία θέση στην Ευρώπη και οι συνακόλουθες καταπατήσεις και επιρροές των γειτόνων μας.

Οι μεγάλοι Γερμανοί αυτοκράτορες του Μεσαίωνα - ο Όθωνας ο Μέγας και οι δύο αυτοκράτορες των Staufer Φρειδερίκος 1. Μπαρμπαρόσα και ο εγγονός του

Φρειδερίκος Β', η "κατάπληξη του κόσμου", στον οποίο η Πρώτη Αυτοκρατορία βρήκε την κορύφωσή της -, ο Λούθηρος, ο απελευθερωτής του γερμανικού πνεύματος και δημιουργός της γερμανικής τυποποιημένης γλώσσας, ο Φρειδερίκος ο Μέγας, ο Μπίσμαρκ, ο ιδρυτής και σιδερένιος καγκελάριος της Δεύτερης Αυτοκρατορίας, ήταν όλοι τους ηγετικές μορφές, όλοι τους έχουν γίνει και μυθικές μορφές, τις οποίες καταλαμβάνει η φαντασία, η λατρεία και η αγάπη των Γερμανών και στις οποίες οι Γερμανοί αναγνωρίζουν τον εαυτό τους ως Γερμανούς και η Γερμανία βρίσκει τον εαυτό της πέρα από κάθε χάσμα και διαίρεση!

Ο Αδόλφος Χίτλερ, ο δημιουργός του Τρίτου Ράιχ, είναι Ο ΗΓΕΤΗΣ: σε αυτόν ολοκληρώνεται η γερμανική ιστορία, που είναι ταυτόχρονα η ιστορία του γερμανικού μύθου του Φύρερ - υπό αυτόν η Γερμανία πέτυχε τη μεγαλύτερη δύναμη της, κανένας άλλος δεν έχει ποτέ τόσο σεβαστεί και αγαπηθεί από το λαό της! Ούτε στη θέση ισχύος που κατέκτησε κάποτε το γερμανικό έθνος, ούτε στη λατρεία του λαού του, ο Φύρερ Αδόλφος Χίτλερ θα ξεπεραστεί στο μέλλον. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο βλέπουμε σε αυτόν τον ολοκληρωτή της γερμανικής ιστορίας:

Εμείς - οι κληρονόμοι - δεν έχουμε άλλη επιλογή από το να αναλάβουμε το έργο του, να το διαμορφώσουμε και να του δώσουμε διάρκεια. Η κληρονομιά του Φύρερ είναι η οικοδόμηση του χιλιόχρονου Ράιχ, μιας νέας τάξης που διαμορφώνεται από την εθνικοσοσιαλιστική ιδέα και συμβαδίζει με τη φύση, ενός νέου υψηλού πολιτισμού.

Αυτό θα επουλώσει τις πληγές, τα ρήγματα, τις διασπάσεις και τις ρωγμές της γερμανικής εθνικής κοινότητας, θα επιτρέψει στο λαό μας να αναπτυχθεί φυσικά και ανεμπόδιστα: στο νέο Ράιχ και στην εθνικοσοσιαλιστική ιδέα, η Γερμανία θα βρει τον εαυτό της- η Νέα Τάξη θα χρειαστεί και θα παράγει τους ηγέτες της. Άλλα ο Φύρερ και ο μύθος ενός Φύρερ, στον οποίο το γερμανικό έθνος έπρεπε πάντα να καταφεύγει για να επιβιώσει ως τέτοιο, για να διατηρήσει την αυτοπεποίθησή του και τη θέλησή του να διεκδικήσει, δεν θα είναι πλέον απαραίτητος. Το οφείλουμε αυτό στον Αδόλφο Χίτλερ και στην ιστορική και ιδεολογική κληρονομιά του, την οποία μας άφησε να ολοκληρώσουμε! Ποιος και τι είναι αυτός ο Αδόλφος Χίτλερ για εμάς που μεταφέρουμε την κληρονομιά του στο μέλλον;

Ο πολιτικός Αδόλφος Χίτλερ γεννήθηκε στις οδυνηρές ημέρες της ήττας της Γερμανίας στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, στις σκοτεινές και ατιμωτικές ημέρες της εξέγερσης του Νοεμβρίου του 1918, κατά την οποία το Δεύτερο Ράιχ έπεσε άδοξα. Ο ίδιος το περιγράφει αυτό σε ένα τμήμα του βιβλίου των εξομολογήσεών του, *Mein Kampf*, το οποίο τελειώνει με τις περίφημες λέξεις: "**Μα αποφάσισα να γίνω πολιτικός!**

Ποιοι ήταν οι στόχοι του πολιτικού Αδόλφου Χίτλερ; Επικεφαλής όλων των πολιτικών προσπαθειών ήταν η εξάλειψη της ντροπής εκείνης της προδοτικής εξέγερσης του Νοεμβρίου που σφράγισε την ήττα της Γερμανίας και την κατέστησε οριστική: **"Δεν πρέπει να υπάρξει ποτέ ξανά Νοέμβριος τον 1918 στη γερμανική ιστορία!"**

Αφού οι νικήτριες δυνάμεις στις Βερσαλλίες, αθετώντας τις υποσχέσεις τους, αποφάσισαν όχι μια ειρήνη συμφιλίωσης και δικαιούσυνης, αλλά την υπαγόρευση της γερμανικής ταπείνωσης και υποταγής, ο στόχος του Χίτλερ επεκτάθηκε και συμπεριέλαβε τον αγώνα κατά των Βερσαλλιών και τη δημιουργία μιας ελεύθερης και υπερήφανης Γερμανίας που θα αγκάλιαζε όλους τους Γερμανούς. Για να συμβεί αυτό, ο γερμανικός λαός έπρεπε να μετατραπεί σε μια ενιαία και αδιάσπαστη κοινότητα θελήσεων, μια πραγματική Volksgemeinschaft, στην οποία όλες οι τάξεις και οι ομάδες θα αναγνώριζαν την πατρίδα τους, για την οποία θα ήταν έτοιμοι να ζήσουν, να εργαστούν και, αν χρειαστεί, να πεθάνουν. Αυτό ήταν εφικτό μόνο αν το έθνος δεν αποτελούσε μόνο την πατρίδα των αριστοκρατικών και αστικών στρωμάτων, τα οποία ανέκαθεν αισθάνονταν "εθνικιστές", αλλά αν το έθνος γινόταν επίσης η πατρίδα της πλατιάς μάζας του λαού και κυρίως των εργατών: Κερδίζοντας τον εργάτη για το γερμανικό έθνος - αυτό έγινε ο βασικός εσωτερικός πολιτικός στόχος του **Εθνικοσοσιαλιστικού Γερμανικού Εργατικού Κόμματος**, το οποίο ο πολιτικός Αδόλφος Χίτλερ οικοδόμησε κατά τη διάρκεια των χρόνων του αγώνα.

Αλλά όταν η κοινότητα των θελήσεων του γερμανικού λαού στη βάση του γερμανικού σοσιαλισμού, που κέρδισε τους εργάτες για το έθνος, έγινε πραγματικότητα, όταν η υπαγόρευση των Βερσαλλιών ξεπεράστηκε και όλοι οι Γερμανοί βρήκαν το σπίτι τους σε ΜΙΑ αυτοκρατορία, τότε αυτή η αυτοκρατορία έπρεπε επιτέλους να ξεφύγει από την τραγική μεσαία θέση που την καθιστούσε πάντα θύμα των γειτόνων της και που εμπόδιζε μια φυσική ανάπτυξη. Επομένως, αυτή η αυτοκρατορία έπρεπε να διαμορφώσει την Ευρώπη από το κέντρο και να αποκτήσει αρκετό ζωτικό χώρο για να μπορέσει ο γερμανικός λαός να θρέψει τον εαυτό του, να υπερασπιστεί την ανεξαρτησία του και να εξασφαλίσει την ανάπτυξή του, απρόσβλητος και ελεύθερος!

Αυτοί ήταν οι στόχοι του πολιτικού Αδόλφου Χίτλερ. Για να τους επιτύχει, δημιούργησε το NSDAP. Στις 30 Ιανουαρίου 1933 ανέλαβε την εξουσία. Τώρα έπρεπε να αποδείξει ότι ήταν πολιτικός!

Τώρα δεν επρόκειτο πια για τη διατύπωση στόχων, αλλά για την υλοποίησή τους συγκεκριμένα - με άλλα λόγια, για τη δημιουργία μιας πραγματικής εθνικής κοινότητας στο εσωτερικό, με την υπέρβαση των ταξικών φραγμών, ως προϋπόθεση για την ανάκτηση της εθνικής ελευθερίας και ανεξαρτησίας στο εξωτερικό, την υπέρβαση της υπαγόρευσης των Βερσαλλιών, την ένωση όλων

των Γερμανών και την απόκτηση επαρκούς ζωτικού χώρου. Για το σκοπό αυτό, ο πολιτικός Άντολφ Χίτλερ είχε επεξεργαστεί μια σαφή και εύλογη αντίληψη: εσωτερικά, οι τάξεις και τα στρώματα έπρεπε να ενσωματωθούν στην κοινότητα της θέλησης του γερμανικού λαού με τη συμφιλίωση της παλιάς και της νέας Γερμανίας.

Σύμβολο αυτής της συμφιλίωσης ήταν η "Ημέρα του Πότσνταμ", κατά την οποία αναγνωρίστηκαν και τέθηκαν στην υπηρεσία του νέου κράτους οι δυνάμεις της παλιάς εποχής στη διοίκηση, την οικονομία και τη Ράιχσβερ, οι οποίες θεωρούνταν "κατ' ουσίαν" εθνικές, χωρίς να αγγίζουν τις θέσεις εξουσίας τους. Ταυτόχρονα, οι εργαζόμενοι κερδήθηκαν από ένα σχέδιο κοινωνικής οικοδόμησης. Εξωτερικά, έπρεπε να αποφευχθεί το αποφασιστικό λάθος του Καϊζεράιχ και να αποτραπεί οποιαδήποτε διμέτωπη κατάσταση- αυτό θα επιτυγχανόταν με την αποκήρυξη των αποικιών και εκείνης της επιθετικής παγκόσμιας εμπορικής πολιτικής, με την οποία θα διαπραγματευόταν μια συμμαχία με την Αγγλία- επιπλέον, έπρεπε να κερδηθεί η Ιταλία ως συμμαχικός εταίρος, οι δύο συμμαχίες θα απομόνωναν τη Γαλλία και θα γινόταν δυνατή μια πορεία προς την Ανατολή, η οποία ταυτόχρονα θα κατέστρεφε τον μπολσεβικισμό και θα κέρδιζε ζωτικό χώρο στη Ρωσία, η οποία προοριζόταν να γίνει "γερμανική Ινδία". Αυτή η αντίληψη ήταν συνεκτική, λογική και ανταποκρινόταν στα γερμανικά συμφέροντα καθώς και στον στόχο μιας δίκαιης τάξης στην Ευρώπη - κανείς, εκτός από την μπολσεβίκικη Ρωσία, δεν είχε να χάσει τίποτα στην πορεία.

Οι επιδόσεις ενός πολιτικού άνδρα δεν πρέπει να κρίνονται από το αν όλα πήγαν όπως τα είχε αρχικά σχεδιάσει, αλλά ούτε και από τι πραγματικά ήθελε. Υπάρχει μόνο ένα κριτήριο: η επιτυχία!

Μέχρι το 1938/39, αυτή η επιτυχία μιλάει ξεκάθαρα για τον πολιτικό άνδρα Αδόλφο Χίτλερ! Αν πέθαινε στην αλλαγή του έτους 1938/39 ή ακόμα και αν έπεφτε θύμα απόπειρας δολοφονίας, κανείς δεν θα αμφισβητούσε ότι ήταν ο μεγαλύτερος πολιτικός άνδρας στη γερμανική ιστορία: περίπου το 90% του γερμανικού λαού ήταν ενωμένο πίσω του, η εργατική τάξη είχε γίνει το πιο πιστό κομμάτι της γερμανικής εθνικής κοινότητας, το Δίκτατο των Βερσαλλιών είχε διαλυθεί, οι Γερμανοί της Αυστρίας και της Σουδητίας είχαν επιστρέψει ειρηνικά στο Ράιχ και η γερμανική κυριαρχία στην Κεντρική Ευρώπη είχε εδραιωθεί!

Έξι χρόνια αργότερα, όμως, το νέο Ράιχ αναγκάστηκε να υπογράψει άνευ όρων παράδοση και η Γερμανία έχασε κάθε ελευθερία, την ενότητα και την ανεξαρτησία της. Τελικά, λοιπόν, ο πολιτικός άνδρας Αδόλφος Χίτλερ απέτυχε. Δεν πρέπει να το αποσιωπήσουμε αυτό. Ο Αδόλφος Χίτλερ ήταν επίσης άνθρωπος, έκανε επίσης λάθη. Επομένως, η εθνικοσοσιαλιστική πολιτική σήμερα δεν πρέπει να εξαντλείται στο να αντιγράφει όλα όσα έκανε ή ήθελε ο Φύρερ ως πολιτικός άνδρας. Διότι η ενδεχόμενη αποτυχία του 1945 δεν ήταν μια

αναπόφευκτη μοίρα, αλλά μια σαφής συνέπεια των λαθών που έγιναν:

Στην εσωτερική πολιτική, η επιχειρούμενη συμφιλίωση με τις ουσιαστικά αντιδραστικές δυνάμεις, με την παλαιά ελίτ εξουσίας στη διοίκηση, την οικονομία και τη Βέρμαχτ, καθώς και η εξόντωση των επαναστατών εθνικοσοσιαλιστών, ιδίως στα SA στις 30 Ιουνίου 1934, αποδείχθηκαν βαθιά καταστροφικές: ήταν ακριβώς αυτές οι αντιδραστικές δυνάμεις που σαμποτάρισαν στη συνέχεια τον γερμανικό πόλεμο κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, με συνεχή προδοσία και προδοσία κατά της χώρας, και είχαν τελικά αποφασιστικό μερίδιο ευθύνης για την ήττα!

Στην εξωτερική πολιτική, ωστόσο, τα σχέδια της συμμαχίας δεν μπόρεσαν να υλοποιηθούν: Η Μεγάλη Βρετανία, υπό τη σιωνιστική αλλά και την αμερικανική επιρροή, κατευθυνόταν σταθερά προς έναν νέο παγκόσμιο πόλεμο για να καταστρέψει τη Γερμανία ως την ισχυρότερη ευρωπαϊκή δύναμη, σύμφωνα με την παλιά, αν και ξεπερασμένη, πολιτική της "ισορροπίας ισχύος".

Δεν ήταν ο Αδόλφος Χίτλερ, αλλά άλλοι εθνικοσοσιαλιστές πολιτικοί, των οποίων οι αντιλήψεις αποδείχθηκαν εκ των υστέρων σωστές:

Ο Ernst Röhm και ο Georg Strasser, τα δύο πιο εξέχοντα θύματα της αντιδραστικής δολοφονικής συνωμοσίας της 30ής Ιουνίου 1934! Είχαν απαιτήσει μια συνεπή σοσιαλιστική επανάσταση για την εξάλειψη της αντίδρασης και επομένως την οικοδόμηση μιας εθνικοσοσιαλιστικής διοίκησης και εθνικής οικονομίας, καθώς και ενός εθνικοσοσιαλιστικού επαναστατικού στρατού - ήθελαν την ηπειρωτικοευρωπαϊκή πολιτική μιας ενοποίησης με τη Γαλλία και τη Σοβιετική Ένωση, μια συμμαχία με τους αφυπνιζόμενους λαούς του Τρίτου Κόσμου και μια μετωπική θέση ενάντια στη Βρετανική Αυτοκρατορία, από τα ερείπια της οποίας θα μπορούσε να κερδηθεί ο ζωτικός χώρος για τη Γερμανία. Αυτός ο επαναστατικός εθνικισμός είναι η γραμμή της παράδοσής μας σήμερα: ένα μέτωπο ενάντια στην καπιταλιστική Δύση, μια διευθέτηση με τη Σοβιετική Ένωση, συμμαχίες με τους αφυπνιζόμενους λαούς σε όλο τον κόσμο και, στο εσωτερικό, η εγκαθίδρυση μιας πραγματικής εθνικής κοινότητας μέσω μιας βαθιάς, σοσιαλιστικής επανάστασης!

Στην τελευταία, λεπτομερή πολιτική του ανάλυση, τις λεγόμενες "Δικτατορίες του Μπόρμαν" την άνοιξη του 1945, ο Αδόλφος Χίτλερ αποδεικνύεται για άλλη μια φορά λαμπρός πολιτικός άνδρας, κάνει τον απολογισμό μιας αποτυχημένης πολιτικής και ζητά την επιστροφή στις επαναστατικές αφετηρίες της εθνικοσοσιαλιστικής ιδέας στον αγώνα κατά της αντίδρασης. Έτσι τιμούμε το έργο ζωής του πολιτικού άνδρα, θαυμάζουμε τις επιτυχίες του, αναλύουμε τα λάθη του για να τα αποφύγουμε στο μέλλον, αναγνωρίζουμε τις τελευταίες του ιδέες, αλλά στις πολιτικές μας πράξεις δεν αντιγράφουμε το παρελθόν, αλλά

διαμορφώνουμε το δικό μας μέλλον.

ΕΣ Δελτίο Ειδήσεων
www.nsdapao.org
#1005 19.04.2022 (13)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Εμπρόσθια αναφορά
Συνέντευξη με τη Molly

Τρίτο μέρος

ΝΝΚ: Τα τρίγωνα άργα οικα είναι πρωτοβουλία φιλοσοφικών και σχετίζονται με την τέχνη.

Περιγράψτε τις απόψεις σας σχετικά με τον αντικείμενο αυτόν των θερινών στην πόληται.

Molly: Ήσταρ και ο Σπάρτος της Ανθεκόμετρας (www.mourningtheancienttruth.com/truth.html). Ήσταρ γύρω στις 21 οικισμένων τούρα, και έρχεται απόμενα να πάρει μέρος στην Β Ηπειρωτική. Πάλιον είναι ένα απόλυτο ναρκοτικό πληροφοριών. Αναγρέψτε πληροφορίες για ένα πράγμα και βρίσκεται όλα δύο πράγματα που πρέπει να φροντίσεται. Από την ίδια πλευρά, η Μόλι έχει αρχισελίδες που ζητάει το θεματικό παρόν. Ένα παρόν που θα προσευχόταν να μηρίζει στο φας

the NEW ORDER
Number 179 (13)
Founded 1979
April 26, 2017 (13)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the present National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamation have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countries and racial kinmen fight side by side for the preservation of our folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater than ever before in history.

The desperate events are in the process of commencing coincide against all White folks. His means are now more numerous, more violent, more destructive, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election boxes or street battles, whether in the media with propaganda material or on a battlefield of a different kind: every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gerhard Lueck

TROTZ VERBOT- NICHT TOT !

To NSDAP/AO είναι το μεγαλύτερο στον κόσμο Προμηθευτής εθνικοσοσιαλιστικής προπαγάνδας!

Έντυπα και διαδικτυακά περιοδικά σε πολλές γλώσσες

Εκατοντάδες βιβλία σε πολλές γλώσσες

Εκατοντάδες ιστοσελίδες σε πολλές γλώσσες

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!

www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!